

начало на съкое преступленіе, и чини че-
ловѣка подлизица, презренъ и нещастливъ.

XIII.

ДА БѢДЕШЪ ТѢРПѢЛИВЪ.

Тѣрпѣніето е добродѣтель, която ны
охрабрава и чини великодушни въ съкоя
бѣдѣ и неволя. Истина и едната и другата
отъ начало то сѫ несносни, обаче терпѣ-
ніето и постоянството тѣй ги сокруша-
ватъ, щото не осъщамы какъ сѫ исчез-
нали отъ насъ. Бѣдите и страданіята
треба великодушно да тѣрпимъ; защото
тыя ни ся прилучаватъ по Божіето про-
изволеніе, спореть Сираховото слово:
„Благая и злая, животъ и смртъ, нище-
та и богатство отъ Господа суть,“ и
тыя ни сѫ нищо друго, но само искушеніе,
за да ся потвѣрди непоколебимостъта и
постоянството на нашатъ духъ, или от-
крые слабостътъ му, която ражда не-
спокойствіе и смртъ. —

XIV.

ДА БѢДЕШЪ ЩЕДЛИВЪ, НО НЕ СРЕБРОЛЮБИВЪ.

Който знає да препистява, той знає
и да живѣе, а кой то не, той е замѧнъ